

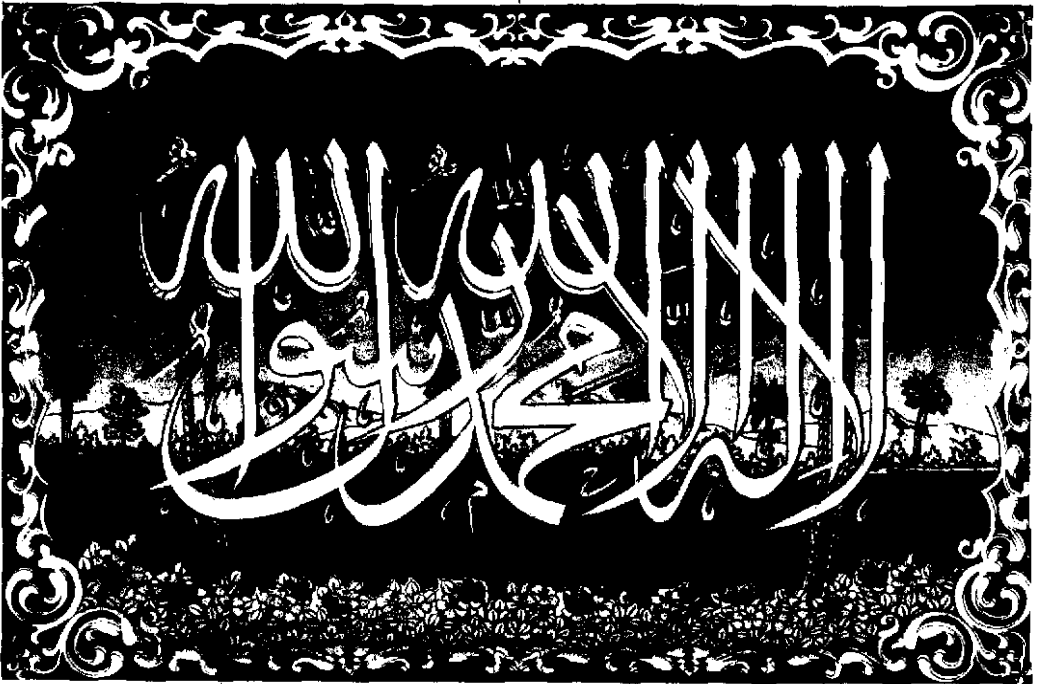
2e Jaargang
No 17

AL

HAQ

Surinaams Islamitisch Maandblad

Februari • 1973

Uitgever : Al Haq-Boekenfonds - S.I.V.

IN DIT NUMMER o.a.

- * *Het gebed of Salaat in de Islam*
- * *Islam en Christendom*
- * *Pakistan en Bangladesj een jaar na de oorlog*
- * *Optimisme in de Heilige Qoraan* Enz.enz.

Uitgever

AL HAQ-BOEKENFONDS-S.I.V.

Verantwoordelijke-Hoofdreducteur

E.A. GHAFORERKHAN

Mede-redacteuren

H.A. AHMAD ALI
 MAULANA G.A. BASHIR H.A.
 (Lector a/d Leidse Universiteit)
Techn. /foto redactie
 M.A. KHUDABUX
 AKBAAL GHAFORERKHAN

REDACTIE & ADMINISTRATIE

Scabiosastraat 4
 Zorg & Hoop
 Tel. 98081 - 73585
 Paramaribo

ADVERTENTIES

M.A. Khudabux
 p/a Calcuttastraat 76
 Paramaribo
 Tel. 82807

DISTRIBUTIE

M.I. ISHAAK
 Landingsstraat
 Nw. Amsterdam
 Distr. Commewijne

Vaste Medewerkers

PROF. DR. R. ALI
 IR. N. ATAEOELAH
 HR. J.M. DRAGMAN
 MEVR. SALTANA-DIJKSTRA (Ned.)
 DRS. KHALIEL GHAFORERKHAN (Ned.)
 HR. M.A. GULZAR (Lid Jamaitul-Ulma)
 DR.A. JAMALUDIN
 DR. M.H. KARAMAT ALI
 HR. A. MAHMOOD (Hfd. Imaam)
 DRS. MAHMOOD KHAN (Ned.)
 HR. A. NATAPRAWIRA (Moengo)

BANK

Surinaamsche Bank
 Bank Rek. No. 11.18.730
 t.n.v. AL HAQ

ABONNEMENTEN

Prijs per jaar f. 7.50
 Losse nummer f. 0.70

KOPIJ & VERANTWOORDELIJKHEID V/D INHOUD

Verzoeken Uw in 2 voud getikte kopij voor den eerste van iedere maand in te leveren op het redactie dan wel administratie-adres.
 De auteurs c.q. schrijvers van de in Al Haq gepubliceerde artikelen dragen de volle verantwoordelijkheid voor de inhoud ervan.

VERKRIJGBAARParamaribo

Boekhandels C.K.C.
 Verekamp, Hoeksteen
 N. Ghaforkhan (Imperial Alkmaar
 Store) Maagdenstraat 3; A.R. Sharma
 Acme Service

Kankantriestraat 53

Paramaribo/La Vigilantia

Moulvi Athadj S. Ilaahibaks

Groningen

J.M. Dragman
 p/a Commissariaat

Nw. Nickerie

C.R. Birjmohan
 S.O. Lashleystr. 59

Coronie

G.L. Limon (Novar)

Wageningen

S. Said (Centraal Magazijn)

Pad van Wanica

Confectiebedrijf A. Sakoer M.G. Rosan
 Pad van Wanica 44B

Jagtlust

Moengo
 A. Nataprawira

Nederland

N.H. Moenna
 Nierkerstr. 87 II Amsterdam

Nw. Amsterdam/Voorburg
 Winke! Latief Habiboellah

Julianaweg 308

Trinidad

Nancy H. Baksh
 Prysval village, Couva.

"O mensdom! Wij hebben U uit man en vrouw geschapen en Wij hebben U tot volkeren en stammen gemaakt, opdat gij elkander moogt kennen. Voorzeker, de Godvruchtigste onder U is de eerwaardigste bij Allah. Voorwaar, Allah is Alwetend, Alkennend."

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ
 أَنْثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا
 إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ إِنَّ اللَّهَ
 عَلِيمٌ خَبِيرٌ ۝

(H. KORAAN, Surah "AL-HODJORAAT", h/dst. 49:13)

INHOUD

1. Het Gebed of Salaat in de Islam door: A. MAHMOOD (vervolg 6)	1
2. Het Islamitische Nieuwjaar: 1 Muharram 1393 H	3
3. Pakistan en Bangladesj Een jaar na de oorlog	8
4. Bericht uit Curacao	13
5. Enige korte Surah's uit de Heilige Qoraan door: A. MAHMOOD	15
6. Optimisme in de Heilige Qoraan door: J.M. DRAGMAN	19
7. Islam en Christendom door: Dr. G.A. BASHIR	21
8. Mohammed (vervolg): DE DOOD VAN DE PROFEET Uit: „De Groten van alle tijden.”	29
9. De kenmerkende karaktertrekken van de Heilige Profeet als hervormer door: J.M. DRAGMAN	30

HET GEBED OF SALAAT IN DE ISLAM (vervolg 6)

(door: A. MAHMOOD)

DE WITIR-NAMAAZ:

De Witir-namaaz bestaat uit drie rakaat en wordt verricht na Salaatoel-Iesja (IESJA-NAMAAZ) of na het TAHADJ-DJOED-gebed.

De Moslims, die voornemens zijn het TAHADJ-DJOED-gebed te verrichten, moeten de Witir-namaaz NIET verrichten aan het eind van IESJA-NAMAAZ, maar aan het eind van de TAHADJ-DJOED-NAMAAZ.

In de EERSTE RAKAAT van de WITIR-namaaz zegt men eerst Surah "AL-FATIHA" (Alhamdo lillahe Rabbil-Alamien, ...enz.) hierna volgt Surah "AL-QADRE":

„Inna anzalnaho fi-lai-latiel-qadre, wa maa adraka ma lai-la-toel-qadre, lai-la-toel-qadre garoem-min-alfi-sjaha; tanaz-zaloel-malaa-e-kato warroeho, fiha be-izne rabbe-hiem-min koelle amrien, salaamo, heja hatta mat-la-il-fadje”.

Vertaling:

Waarijk, Wij hebben U de Qoraan nedergезonden in de waardevolle nacht; wat weet gij ervan wat de waardevolle nacht is? De waardevolle nacht is beter dan duizend maanden. Daarin dalen engelen en de Geest door Gods gebod neder zeggende: „in alles Vrede”, tot het rijzen van de dageraad”. (Zie H. Qoraan, Surah "AL-QADRE", hoofdst. 97).

In de tweede RAKAAT zegt men eerst Surah "AL-FATIHA", daarna Surah "Al-KAFIROEN":

Qoel jaa-ajjo-hal-kafiroen, La a'bodo ma ta'bodoen, walaa antoem abedoena maa aboed', walaa ana abedoem-ma abad-toem, walaa antoem abedoena maa a'boed'; lakoem dienokoem wali-ja-dien”.

Vertaling:

Zeg: O gij ongelovigen, ik bid niet aan, wat gij aanbidt; noch gij bidt aan wat ik aanbid. Noch wil ik aanbidden wat gij aanbid; nogmaals, gij wilt niet aan-

bidden wat ik aanbid. Derhatve voor u uw godsdienst en voor mij mijn godsdienst. (H. Qoraan, hoofdstuk 109).

Na de laatste SADJ-DAH van de tweede rakaat zegt men in de zittende houding de "TASJAH-HOED" (Attahij-jato-lillahe was-salawaato, enz.; na de TASJAH-HOED staat men op en nu begint de DERDE RAKAAT: zeg eerst Surah AL-FATIHA, zeg hierna Surah AL-ICHLAS (Qoel howallaho ahad ...) (zie H. Qoraan, hoofdstuk 112; zie Al Haq 1972, No. 15, bladz. 11); Na de Surah AL-ICHLAS zegt men ALLAHO-AKBAR en heft beide handen tot de oren, plaats daarna uw beide handen wederom op de navel (het middel) en zeg het volgend gebed:

DO'AA QONOET:

„Allahoema inna nasta-ienoka, wa nastag-feroka, wa no mino beka, wa natak-kalo alaiko wa noesnie alaikal-gaira, wa nasj-koroka, wala nak-foroka, wa nagla-o, wa natroko man-jaf-djoroka; Allahoemma ijja-kana-bodo wa laka nosallie, wa nasdjodo, wa ilaika nas-aa, wa nahfedo, wa nardjoe-rahmataka, wa nag-sjaa azaabaka inna azabaka bil-koefffaare moelhiq”.

Vertaling:

O mijn Heer, wij smeken U om hulp en vragen Uw vergiffenis; wij geloven in U en vertrouwen op U, en loven U zoals het behoort te doen; wij danken U en zijn niet ondankbaar jegens U; wij zonderen ons af en verwerpen degene, die U ongehoorzaam is. Heer, U alleen aanbidden wij en U alleen dienen wij en voor U alleen werpen wij ons ter aarde; wij zoeken ons toevlucht bij U en om U zijn wij bij U tegenwoordig, en wij vertrouwen op Uw genade en vrezen Uwe straf, waarlijk, Uw straf zal zeker de ongelovigen achterhalen.

Hierna volgt de ROEKOE en tweemaal de SADJ-DAH zeg daarna de TASJAH-HOED:

Attah-hij-jato lillahe ... enz. en daarna de SALAWATOEN-NABI: (Allahoemma salla ala Mohammadin wa ala ale Mohammadinenz. Voleindigt het Gebed met de TASLIEM (de Vredeswens): wendt Uw hoofd eerst naar RECHTS en zeg: ASSALAMO ALAIKOEM WA RAHMATOELLAH; wendt vervolgens uw hoofd naar LINKS en zeg: ASSALAMO ALAIKOEM WA RAHMATOELLAH: (Vrede zij met U en de Genade van Allah). En hiermede is de WITIR-namaaz geeindigd. (Zie HADIES "SAHIE BOCHARIE", deel I, ABWADOEL-WITIR, bladz. 404-407; zie "MISJKAAT SHARIEF", deel I, Kitaboes-Salaat. Baaboel-WITIR, bladz. 284-292.

TAHADJ-DJOED-NAMAAZ:

„BLIJF GEDURENDE EEN DEEL VAN DE NACHT VRIJWILLIG WAKKER VOOR HET GEBED. WAARSCHIJNLIJK ZAL UW HEER U EEN VERHEVEN RANG VERSCHAFFEN”.

(Zie H. Qoraan, Surah "BANIE ISRAA'IEL", hoofdstuk 17:80).

De TAHADJ-DJOED-namaaz is een vrijwillig NACHTGEBED en kan worden verricht vanaf middernacht tot vier uur in de ochtend. De tahadj-djoed-namaaz bestaat uit 8 (acht) of 12 (twaalf) rakaat en wordt verdeeld in twee rakaats (dus 4 x 2 rakaat of 6 x 2 rakaat). De Moslims, die de TAHADJ-DJOED-namaaz willen bidden, moeten de WITIR-namaaz NIET na de IESJA-namaaz, doch na de Tahadj-djoed-namaaz verrichten. (Zie HADIES "SAHIE BOCHARIE", deel I, ABWABO TAQSIRIS-SALAAAT. bladz.442-456; Zie "MISJKAAT SHARIEF", deel I, Baabo SALATILLAIL, bladz. bladz. 266-273).

(wordt vervolgd)

VREDE ZIJ MET U ALLEN!

HET ISLAMITISCH NIEUW JAAR: 1 MUHARRAM 1393 H.

(door: A. MAHMOOD)

Bismilla-hir-Rahma-nir-Rahiem.

In naam van Allah, de Barmhartige, de Genadevolle.

„Alle roem komt Allah toe aan Wie alles behoort wat in de hemelen en op aarde is, en Hem komt alle lof toe in het Hiernamaals; Hij is de Alwijze, de Alkennende. Hij weet alles wat de aarde binnengaat en wat eruit voortkomt

en wat van de hemel nederdaalt en wat ernaar opstijgt; Hij is de Barmhartige, De Vergevensgezinde". (H. Qoraan, Surah SABA, hfdst. 34:1-3). „Voorzeker, Allah hielp hem, toen de ongelovigen hem verdreven – toen hij een van de twee was – en zij beiden in een grot waren en hij (Mohammad) tot zijn metgezel (Abu Bakr) zeide: „VREES NIET, WANT ALLAH IS MET ONS". Toen zond Allah Zijn vrede op hem neder en versterkte hem met scharen van Engelen, die gij niet zaagt en vernederde het woord van de ongelovigen en Allah's woord is het allerhoogste. En Allah is Almachtig Alwijs". (H. Qoraan, Surah "ATTAUBAH", hoofdstuk 9:39). -----

De Islamitische jaartelling begint met een bijzondere gebeurtenis in het jaar 622 na Chr. toen de Moslims massaal moesten verhuizen van de stad MEKKA (geboortestad van de H. Profeet MOHAMMAD, s.a.w.) naar de stad JASRAB (MEDINA). Een profeet is in zijn vaderland niet geeerd. De Mekkanen voelden zich bedreigd in hun eigen religieuze opvattingen en in hun commercieel bestaan, dat afhankelijk was van hun bestaande erediensdienst destijds.

De armsten der Moslims werden door de ongelovigen vervolgd en gemarteld. Tijdens de Bedevaart van het jaar 620 (na Chr.) nam de H. Profeet Mohammad contact op met zes Medinezen, die zich gevoelig betoonden voor de leerstellingen van de ISLAM. Dit contact leverde vrucht op en tijdens de Bedevaart in het jaar 621 arriveerden vijf van de zes Medinezen met nog zeven andere medeburgers. Tussen deze twaalf en de H. Profeet Mohammad had een geheime samenkomst plaats op de bergpas van "AQABA" tussen MINA en MEKKA en daar verklaarden de twaalf Medinezen aan de H. Profeet Mohammad zich te bekeren tot de ISLAM. In de maand juni van het jaar 622 (na Chr.) kwamen er 75 (vijf en zeventig) Medinezen, die zich allen tot de Islam hadden bekeerd, in MEKKA aan om aan de Bedevaart deel te nemen. Zij (de Medinezen) sloten een overeenkomst met de H. Profeet Mohammad in een nachtelijke samenkomst te "AL AQABA". Toen de ongelovige Mekkanen vernamen dat de ISLAM buiten de stad MEKKA verspreidde, beraamden zij plannen om een einde te maken aan het leven van de H. Profeet MOHAMMAD. De H. Profeet echter was gewaarschuwd door God voor dit gevaar en de Profeet liet de Moslims in de zomer

van het jaar 622 verhuizen van de stad MEKKA naar de stad MEDINA (toentertijd JASRAB geheten). Deze massale verhuizing van de Moslims van Mekka naar Medina staat bekend als de "HIEDJRA" of de "UITTOCHT". MEDINA (Jasrab) is gelegen 250 mijlen ten noorden van MEKKA en in die dagen werd de gehele afstand per kameel afgelegd. Na dertien moeilijke jaren doorgebracht te hebben in MEKKA, richtte de H. Profeet Mohammad een laatste blik op zijn geboortestad MEKKA en zei verdrietig: „O, GIJ WAART MIJN LIEVELINGSSTAD, MAAR NU LATEN UW BURGERS NIET TOE, DAT IK BINNEN UW VESTEN WOON”. Zijn metgezel ABU BAKR (de latere eerste KALIEF) die samen met de H. Profeet Mohammad was riep uit: „O, GIJ BEWONERS VAN MEKKA, GIJ HEBT EEN PROFEET UIT ZIJN GEBOORTESTAD VERDREVEN, MAAR BEDENK, DAT EENS DE DAG ZAL KOMEN WAAROP GIJ DEZE DAAD ZULT BETREUREN”.

Toen de vijanden van de H. Profeet te MEKKA ontdekten, dat de H. Profeet vertrokken was, loofden zij een zeer hoge beloning uit aan degene, die de H. Profeet zou vermoorden en zijn hoofd zou brengen en velen van de ongelovige Mekkanen achtervolgden de H. Profeet. De Arabieren, waren zeer vaardig in het lezen van voetafdrukken van mensen en dieren. De vijanden van de H. Profeet volgden de voetsporen en deze leidden hen naar de

grot "SAUR", alwaar de H. Profeet Mohammad en zijn metgezel Abu Bakr die nacht zich schuil hielden. Gedurende de nacht had een SPIN haar WEB over de gehele opening van die Grot gesponnen en de achtervolgers werden door GOD op deze wijze misleid en op een dwaalspoor gebracht. ABU BAKR vreesde voor gevangenneming door de vijanden, maar de H. Profeet MOHAMMAD troostte hem met de volgende woorden: „VREES NIET, WANT ALLAH IS MET ONS”. (zie H. Qoraan, hfdst. 9:39). Toen de vijanden van de H. Profeet het SPINNEWEB zagen, konden zij zich onmogelijk indenken, dat de H. Profeet zich daar achter zou kunnen bevinden en zo werden de H. Profeet Mohammad en zijn metgezel Abu Bakr door GOD op een wonderbaarlijke manier gered.

Na acht dagen reizen kwamen de H. Profeet MOHAMMAD en ABU BAKR in MEDINA aan en wel op 20 september 622. Zij werden aldaar door de Medinezen en de Moslims die voor hen uit Mekka verhuisd waren, met grote vreugde ontvangen en met deze gebeurtenis begon een nieuwe tijdperk in de geschiedenis van de ISLAM.

Deze massale verhuizing van de Moslims van de stad MEKKA naar de stad MEDINA (JASRAB) wordt genoemd de "HIEDJRA" of de "UITTOCHT" en hiermede begon de Islamitische jaartelling 1 MUHARRAM, JAAR 1.

Met de vestiging van de H. Profeet MOHAMMAD in de stad JASRAB, werd de oude naam "JASRAB" veranderd in "MADINAT AL-NABI": (Stad van de Profeet).

Het Islamitisch nieuwjaar begon dit jaar volgens de berekening van de Zonne-kalender op Zondag 4 februari 1973, vlak na zonsondergang (Maggriëb), ongeveer 18.30 uur Sur. tijd vond de jaarwisseling plaats. Op bovenvermeld uur eindigde de twaalfde Islamitische maand "ZUL-HADJ" en begon de eerste Islamitische maand: "MUHARRAM". Volgens de Zonnekalender was dus op maandag 5 februari 1973 het ISLAMITISCH NIEUWJAAR: 1 MUHARRAM 1393 (H. bet. Hiedjra of uittocht).

DE HIEDJRA OF UITTOCHT IN DE H. QORAAN:

„En toen degenen, die niet geloofden, plannen tegen u (Mohammad) smeedden om u (Mohammad) gevangen te nemen of om u te doden of om u te verdrijven; en zij (de ongelovigen) smeedden plannen en ook ALLAH vormde een plan; en ALLAH is de beste der plannenmakers”.
(Zie H. Qoraan, Surah "AL-ANFAAL", hoofdstuk 8:30).

Interpretatie:

Bovenvermeld vers uit de H. Qoraan heeft betrekking op de laatste plannen der Qoerreisjieten, toen de H. Profeet Mohammad alleen in MEKKA achterbleef. terwijl de vrienden (gelovigen) naar MEDINA waren verhuisd. Bij een grote vergadering van de hoofden der Qoerreisjieten in hun raadhuys

werden verschillende plannen aan de hand gedaan; tenslotte kwamen zij overeen de H. Profeet te doden; een aantal jongelingen, die tot verschillende stammen behoorden, moesten tegelijkertijd het lichaam van de H. Profeet met hun zwaarden doorsteken, zodat niemand of geen enkel stam van de misdaad kon worden beschuldigd. Met dat doel werd het huis van de H. Profeet omsingeld, maar hij (de H. Profeet) ontkwam onopgemerkt. **HET GODDELIJK PLAN WAS DAT DE ONGELOVIGEN DE ONDERGANG VAN HUN MACHT DOOR DE HANDEN VAN DE H. PROFEET MOHAMMAD MOESTEN ZIEN.**

(Zie H. QORAAN van MAULANA MOEHAMMAD ALI, in het Nederlands vertaald door "SOEDEWO", Hoofdstuk VIII, vers 30 (Surah AL-ANFAL), paragraaf 4, bladzijde 319, aantekening No. 547). -----

„Allahoemma salle ala Sajjadna Maulana MOHAMMADIN, wala ale Sajjadna Maulana MOHAMMADIN wa Bariek wa Salliem”.

„O mijn HEER, zendt Uwe Zegeningen over onze Leider en onze Meester MOHAMMAD, en over de volgelingen van onze leider en onze meester Mohammad en Uwe zegeningen en Vrede zij met hem”.

MEDE NAMENS DE REDAKTIE EN ALLE MEDEWERKERS VAN AL-HAQ WENS IK U ALLEN EEN ZEGENRIJKE NIEUWJAAR TOE.

VREDE ZIJ MET U ALLEN!!

PAKISTAN EN BANGLA DESJ: EEN JAAR NA DE OORLOG

OPMERKELIJK HERSTEL

PRESIDENT BHOETTO

Gekwete trots en knagend schuldbesef over het verleden heersen nog in Pakistan. Een jaar geleden verloor de Moslemstaat onder geweld een zesde deel van zijn grondgebied en meer dan de helft van zijn bevolking, daarmee verschrompelend tot een gehalveerde natie. „De geest van ons volk is door de gebeurtenissen van de afgelopen twee jaar aangetast”, zei in oktober de 44-jarige president Bhoetto tot Elsevier. „Die geestkracht moet worden hersteld. De mensen hebben gebrek aan vertrouwen. Zij voelen dat zij hebben gefaald en dat hun leiders hebben gefaald. Het psychologisch evenwicht te herstellen: dat is de grote taak waarvoor wij staan.”

President Bhoetto voert een verbeterde strijd op twee fronten. In het eigen land moet hij zijn bevolking overreden, zich neer te leggen bij de harde feiten, het vroegere Oost-Pakistan te erkennen als Bangladesj, vrede te sluiten met India. Maar de Pakistani kunnen die harde feiten maar moeilijk verteren. In de hoofdstad Rawalpindi braken gevechten uit toen de president pleitte voor de erkenning van Bangladesj. In zijn eigen regering stellen ministers herhaaldelijk hun portefeuille ter beschikking omdat ze het niet eens zijn met het gevoerde beleid. In zijn eigen partij moet de president herhaaldelijk twisten beslechten en de eenheid herstellen. Hij heeft een krachtig argument bij de hand: „Als jullie niet willen dat ik juiste beslissingen neem, zoek dan maar een andere regering”. Maar er is schijnbaar geen Pakistaans politicus die de verantwoording op zich wil nemen.

In zijn vredesonderhandelingen met India is de president diep teleurgesteld. Een half jaar geleden, in Simla, kwamen Bhoetto en premier Indira Gandhi overeen dat als eerste stap naar vrede de krijgsgevangenen zouden worden gerepatrieerd, dat India en Pakistan hun troepen van elkaars grondgebied zouden terugtrekken en dat in het omstreden grensgebied Kasjmir een nieuwe demarcatielijn zou worden getrokken. Nu, een half jaar later is van dit alles nog bitter weinig terecht gekomen. Pakistan heeft vorige week bijna alle Indiase krijgsgevangenen, 616 in getal, vrijgelaten. Maar India stuurde slechts 540 Pakistani naar huis. De overigen, bijna 90.000, blijven een jaar na de oorlog nog gevangen als een soort gijzelaar, totdat Pakistan de staat Bangladesj heeft erkend en de nodige concessies heeft gedaan in Kasjmir.

Op economisch gebied is Pakistan bezig snel te herstellen. Nauwelijks een jaar na de oorlog hebben industrieën die vroeger hun produkten in Oost-Pakistan afzetten, nieuwe markten gevonden. De Pakistaanse economie is bezig zich om te schakelen en maakt daarbij grote vorderingen. Een duidelijk voorbeeld van het Pakistaanse vermogen tot reorganiseren en improviseren

gaf de nationale luchtvaartmaatschappij PIA (Pakistan International Airlines). Voor de oorlog met India was het in hoofdzaak een binnenlandse luchtlijn die met 27 vliegtuigen vooral de diensten in het eigen land, en met name de verbinding tussen Oost- en West-Pakistan onderhield. Bijna 70 pct. van het aantal vliegreuen kwamen op rekening van het binnenlands verkeer. De oorlog brak deze operaties abrupt af. De omzet van PIA werd plotseling gehalveerd. De helft van het personeel was plotseling zonder werk. Nu, een jaar later, heeft PIA zich volledig en met groot succes omgeschakeld op het internationaal vervoer. In april werd een London-New York dienst (driemaal per week) ingesteld. Later in het jaar volgden Amsterdam-Rawalpindi en vanaf 1 november, tweemaal per week Karatsji-Djakarta. PIA, nu vliegend met Boeings en Fokker-Friendships, is de slag van de oorlog met glans te boven gekomen. Na het rampjaar 1971/'72 is voor 1972/'73 weer een winst geraamd. Een deel van de winst is te danken aan de opleiding van buitenlands vliegend en grondpersoneel. PIA's school in Karatsji vormt een belangrijk opleidingsinstituut voor piloten, werktuigkundigen en verkeersleiders uit de Derde Wereld

Natuurlijk blijven er ook op economisch gebied grote zorgen. De industrielen zijn boos omdat 20 pct. van de ondernemingen is genationaliseerd; arbeiders gaan herhaaldelijk in staking om hogere lonen te bedingen. In het noorden en oosten zijn opstandige stammen die hele dorpen bezet

houden en die voortdurend in staat van oorlog leven met politie en leger. Ook de taalstrijd heeft bloedige botsingen tot gevolg gehad. President Bhoetto vertelde mij: „Zowel achter deze botsingen als achter de sociale onrust schuilen buitenlandse invloeden.”

Een vrees is echter niet bewaarheid: onmiddellijk na de oorlog met India waren veel waarnemers van mening dat dat deel wat van Pakistan was overgebleven spoedig zou worden versplinterd door centrifugale tendensen op sociaal, linguïstische, politiek en religieus gebied. President Bhoetto heeft zijn staat bijeen weten te houden, onder meer dank zij een nieuwe grondwet.

Wie nu door Pakistan reist, ziet overal de tekenen van herstel. De hollende inflatie is beteugeld. Landbouwhervormingen hebben Pakistan op het gebied van voedselvoorziening selfsupporting gemaakt. Er is zelfs weer export van rijst, o.a. naar Bangladesj. Het aantal scholen neemt gestadig toe.

Het grootste probleem is de noodzaak om, tengevolge van de voortdurende spanningen met India, een groot leger op de been te houden. Vandaar Bhoetto's hardnekkige streven om, tegen het verzet van de eigen bevolking in, tot een vergelijk met India te komen. „Want”, zegt hij, „de kracht van een natie kan men niet meteen naar het aantal tanks, maar naar het inkomen per hoofd van de bevolking.”

Deze week is het een jaar geleden dat Pakistan onder druk van de opstand in het oosten en een militaire invasie door India in tweeen werd verscheurd. Pakistan stond voor de taak zich aan te passen aan de harde realiteit: als gehalveerde natie te beginnen aan de wederopbouw; Bangladesj stond voor de taak een nieuwe natie te vormen. Wat is er van terecht gekomen? Elseviers hoofdredakteur D.M. van Rosmalen maakte een reis door Pakistan en sprak o.a. met president Bhoetto; Newsweek-redakteur Loren Jenkins reisde naar Bangladesj en sprak met Moedjiboer Rahman. Hierbij hun bevindingen.

NATIE IN CHAOS

MOEDJIBOER RAHMAN

De zichtbare littekenen van de oorlog zijn bijna weggevaagd, vervangen door nieuwbouw, of weggespoeld door de moesson-regens. Maar Bangladesj heeft zich nog niet hersteld. Politiek en economisch moet het hoognodig worden herbouwd. Naarmate dit herstel uitblijft, raakt de bevolking meer en meer gefrusteerd in haar verwachtingen. Een man die onlangs nog een hoge ambtenaar was in de regering van Bangladesj, zei mij: „Dit land is een warboel en het vervalt van kwaad tot erger.”

Men hoeft alleen maar de pagina's van de Bangladesj Morning News op te slaan om te begrijpen wat hij bedoelt. Moord, roof en algemene wetteloosheid beheersen het nieuws. Tekort aan grondstoffen en onderdelen verlamt de economie.

In enkele delen van het land kunnen de textielfabrieken nauwelijks draaiende blijven. Autobussen en vrachtauto's lopen vast bij gebrek aan onderdelen. Overal schieten de kosten van het levensonderhoud omhoog. Op veel plaatsen zijn de rijstprijzen verdubbeld of zelfs verdrievoudigd. Gewone consumptiegoederen zijn alleen nog verkrijgbaar op de zwarte markt die in stand wordt gehouden door smokkel uit India.

Een grote bron van bezorgdheid is het feit dat de Awami Liga die bij de verkiezingen van 1970 zulk een geweldige meerderheid veroverde, zwak is gebleken en niet in staat het land te besturen.

Een Westerse diplomaat zegt: „In het kabinet zitten te veel ministers die vroeger niet meer waren dan oppositiepolitici op provinciaal niveau; zij weten niet hoe ze dat land een modern bestuur moeten geven.” Er heerst tevens een groot tekort aan goed opgeleide technocraten en ambtenaren; velen van hen zitten nog in West-Pakistan. Zij worden dan als gijzelaars vastgehouden voor de terugkeer van de Pakistaanse krijgsgevangenen die in India worden vastgehouden. De enige die de regering samen houdt, is Sjeik Moedjiboer Rahman, de 52-jarige leider van de Awami Liga en de erkende „vader des vaderlands.” „Zonder Moedjib”, zegt een Bengaalse advocaat, „zou er alleen nog maar anarchie zijn.”

Ondanks de toenemende kritiek verklaart Moedjib dat hij tot nu toe trots is op de vorderingen die zijn land heeft gemaakt. Hij ontvangt mij in zijn bureau in het Volkshuis te Dacca. „Natuurlijk hebben wij onze problemen”, zegt hij. „Maar had iemand iets anders kunnen verwachten? Het hele sociale en economische leven van dit land was ontworcht. Maar wij hadden een vaste wil en ik geloof dat wij veel hebben bereikt. We hebben de machinerie voor een nationale regering geschapen. We hebben een goed deel van onze verbindingen en infrastructuur hersteld. We hebben onze vluchtelingen weer onderdak gebracht. We hebben orde en rust hersteld ondanks alle wapens die hier in omloop waren. Zeker, we hebben ernstige problemen met de economie, en het zal wat tijd kosten voordat we die onder de knie hebben. Maar we maken vorderingen. Ik ben geenzins pessimistisch.

Dat hij hierbij enige grond tot optimisme heeft, ligt aan de omvangrijke hulp (1 miljard dollar) die de wereld aan Bangladesj heeft geboden. (De grootste bijdrage a 313 miljoen dollar kwam uit Amerika). Maar ondanks deze internationale inspanning heerst hier en daar in het land nog een voedseltekort. Alle hulp wordt nu gedistribueerd door het nationale Rode Kruis dat vrijwel in dienst staat van de Awami Liga. Het gevolg is dat alle hulp die van buitenaf binnenstroomt, dient om de invloed van deze partij te verster-

ken, maar dat die hulp niet altijd terecht komt op de plaatsen die haar het meest nodig hebben. Ook is van die hulp op grove wijze misbruik gemaakt. Vrachtauto's, door de Verenigde Naties gezonden om voedsel te vervoeren, zijn gebruikt om soldaten te vervoeren.

Moedjib heeft tientallen leden van de Awami Liga uitgezuiverd, en bevel gegeven de grenzen te sluiten voor smokkelaars. Daarnaast is hij onder zijn eigen volgelingen de strijd tegen corruptie begonnen. Maar, zo zei iemand van zijn medewerkers, „hij is te loyaal tegenover zijn volgelingen om ze te laten vallen.” Een andere reden voor de tolerantie van de premier tegenover de twijfelachtige elementen in zijn partij is dat hij hun steun nodig heeft voor de verkiezingen die in maart zullen worden gehouden – verkiezingen waarin een mandaat hoopt te krijgen om het land in de komende jaren te besturen. En om zijn politieke invloed nog meer te versterken blijft Moedjib volhouden dat Bangladesj enkele honderden krijgsgevangenen die nog in India worden vastgehouden als „oorlogsmisdadigers” moet berechten.

Natuurlijk zal Moedjib in maart de verkiezingen winnen. Maar de kwalen van Bangladesj zullen daarmee niet genezen zijn. De economie biedt sombere vooruitzichten wegens het gebrek aan een duidelijke politiek en aan goede managers. En als de buitenlandse hulp volgend jaar vermindert, zullen de gevolgen rampzalig zijn. De bevolking zal zich over twintig jaar hebben verdubbeld, van 75 naar 150 miljoen. Bovendien hebben de Oostpakistani de ongewone gave liever kritiek te leveren en te praten dan te werken aan hun gemeenschappelijke zaak. Daarom kan de toekomst van het land alleen met pessimisme tegemoet worden gezien. Een Westerse econoom, goed op de hoogte met de zaken in Bangladesj, zei mij: „Toen dit land onafhankelijk werd verwachtte iedereen een millennium. Maar aan de horizon daagt nog geen nieuwe dag.”

(Uit: Elsevier, 9 december 1972)

Curacao. 8 januari 1973

Geachte Redactie,

Het bezoek van uw hoofdredakteur, Mr. B. Ahmad Ali, in het voorbije jaar aan onze gemeente werd met veel enthousiasme ontvangen. Die gesten bevorderen de verbroedering van de Moslims in de wereld, waarnaar een iedere rechtgeaarde Moslim intellectueel dient te streven.

Wat voor betekenis heeft vooral de Islam als het ook niet in zich houdt dienstbaarheid en eendrachtigheid onder alle Moslims in de wereld te kweken.

Wegens drukke bezigheden was ik niet eerder in staat onze dank uit te brengen voor de wijze waarop Uw hoofdredakteur ons benaderd heeft. Ook op Curacao werd zijn benoeming tot distrikts-Commissaris bekend gemaakt. Hiervoor onze broederlijke gelukwensen, niet aan hem en zijn gezinsleden alleen, doch alle Moslims van Suriname. Moge het Allah behagen meerdere Moslims te zegenen voor zware bestuursverantwoordelijkheden, opdat praktisch de Moslims met behulp van de positieve Islamitische principes volkeren en naties mogen leiden tot heil en bevrijding van het gehele mensdom. De wereld van thans heeft daar grote behoeften aan, aangezien een groot deel van de wereldbevolking door velerlei onzekerheden wordt bedreigd, wat de gevolgen zijn van ongeloof en verloochening van het bestaan van De Ene Ware God, over Wie de Islam aan niets te raden overlaat. Onze Moslimorganisatie op Curacao is pas aan haar prille begin en neemt van enkele actieve organisatoren zoveel tijd in beslag dat er geen gelegenheid bestaat buiten de Curacaose grenzen te treden.

Wat dit aangaat zijn de Surinaamse Moslimorganisaties wel te benijden. Daar hebben de voorgaande generaties hoe dan ook gebrekkig of primitief, toch iets achtergelaten. Op welke bouwstenen de Moslims intellectuelen in Suriname eendrachtig en begripvol zeer snelle vruchtbare resultaten kunnen bereiken. Daarbij blijft steeds de hoop gevestigd dat een en ander noch een aristocratisch noch een familiezaak wordt. geïntroduceerd, waardoor alleen heerschappijen en machtsmisbruiken gaande weg aan het verdwijnen zijn. De weg terug houdt een grote belediging in voor de Islam. Vooral als een Islamiet dient men dit goed voor ogen te houden en door menselijke zwakheden gedreven door voorname beginselen geen geweld aandoen.

Uw maandblad, Al Haq, is steeds door ons met liefde ontvangen, waarvoor onze hartelijke dank. Ook wij dienen t.o.v. Al Haq onze verplichtingen na te komen, want dit kan niet zo doorgaan. U ontvangt een wissel waarbij het verschuldigd bedrag voor dit jaar bij vooruit betaling wordt voldaan, Al Haq is een goed blad, voorziet in een behoefte en moet blijven ver-

schijnen. Sommige artikelen zijn zo goed dat het in meerdere talen moet verschijnen. Moge Allah's zegeningen op u rusten dit vol te houden. Naast al deze positieve geluiden, even een vingerwijzing. Indien er hoofdstukken en verzen uit de H. Qoraan worden aangehaald, wil de redactie dan erop toezien dat daarbij geen fouten worden gemaakt. Met een voorbeeld wordt U dat zeer zeker duidelijk: het oktober nummer, bladzijde 16, onderaan, tussenhaakjes, zie H. Qoraan hoofdstuk 2:115

Doet u maar een Kramer of Sodewo open,
en lees wat daar staat. Heeft dit betrekking op de tekst?
U merkt wel met hoeveel aandacht de Al Haq gelezen wordt.

Met broederlijke Assalamo alaikoem!

ENIGE KORTE SURAH'S (HOOFDSTUKKEN) UIT DE H. QORAAN, DIE VAAK GERECITEERD WORDEN BIJ HET VERRICHTEN VAN DE VIJF DAGELIJKSE GEBEDEN.

(door: A. MAHMOOD)

1. SURAH "AL-QADRE": (DE MAJESTEIT):
H. QORAAN, HOOFDSTUK 97.

„Bismilla-hir-Rahmanir-Rahiem. Inna anzalnaho fie lailatiel-qadr; wamaa adraka ma lailatoel-qadr; lailatoel-qadre gairoen-min-al-fi-sjahr; tanazzaloel-malaa-e-kato war-roeho, fieha be-izne rabbehiem min koelle amrin salaamo; heja hatta mat-la-il-fadjr". -----

Vertaling:

In naam van Allah, de Barmhartige, de Genadevolle. Waarlijk, Wij hebben U de Qoraan nedergezonden in de waardevolle nacht; Wat weet gij ervan wat de waardevolle nacht is? De waardevolle nacht is beter dan duizend maanden. Daarin dalen engelen en de Geest door Gods gebod neder, zeggende: „IN ALLES VREDE”, tot het rijzen van de dageraad”. -----

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ
وَمَا آدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ
لَيْلَةُ الْقَدْرِ لَيْلَةُ الْقَدْرِ
تَنْزِيلُ الْمَلَكِ وَالنُّزُومُ فِيهَا يَأْتِي
رَبُّهُمُ مِنْ كُلِّ أَسْفَرٍ
سَلَامٌ إِنَّهُ مِنْ خَطَايَا الْمُجْرِمِينَ

2. SURAH "AL-ASR": (DE TIJD):
H. QORAAN, HOOFDSTUK 103

„Bismilla-hir-Rahmanir-Rahiem. Wal asre, innat-insana lafie-goesrin, illal-laziena aamenoe wa ameloes-saa-lehaate, wa tawa-saw bil-hayqe, wa tawa-saw bis-sabre". -----

Vertaling:

„In naam van Allah, de Barmhartige, de Genadevolle. Bij de tijd; Voorzeker, de mens is te midden van verlies; behalve degenen, die geloven en goede werken doen en elkander tot waarheid en geduld aansporen.” -----

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَالْعَصْرِ
إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِمْ
إِنَّا الْإِنْسَانَ أَسْفَرًا وَكَوْافِرًا
يَالْحَقُّ إِنَّ نَزْلَآءَنَا بِاللَّيْلِ لَكُنُوزٌ

3. SURAH "AL-FIEL": (DE OLIFANT):
H. QORAAN, HOOFDSTUK 105.

„Bismilla-hir-Rahmanir-Rahiem. Alam tara kaifa fa'ala rabokka be'ashabil-fiel; alam jadj-al kaidahoem fie tadli-lien, wa arsala alaihim tairan ababiel, tar-miehim be'hedja-ratim-minsidj-djie-lien, fadja-ala-hoem ka'as fim-ma-koel". -----

Vertaling:

„In naam van Allah, de Barmhartige, de Genadevolle. Hebt gij niet vernomen hoe uw Heer de bezitters der olifanten behandelde? Heeft Hij hun plannen niet teniet gedaan? Zond Hij geen zwermen roofvogels op hen neer? En wierpen deze geen klompen klei? Dat hen maakte als fijn gekauwd (door het vee) stro?". -----

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
 اَلَمْ نَرَكُمْ اَنْ تَكْفُرُ بِالرَّبِّ
 يَا عَذِیْبُ الْقُرَیْشِ
 اَلَمْ یَجْعَلْ لَكَ هَدًیًّ مُّبِیْنًا
 وَارْتَلْ عَلَیْهِمْ طَبْرًا اَكْبَدًا
 تَرْمِثُهُمْ جِوَارِحًا وَتَنْقَطِعُ
 بِحُكْمِهِمْ كَعَصْبٍ مَّأْكُوْلًا

**4. SURAH "AL-QORAISJ": (DE QORAISJIETEN):
 H. QORAAN, HOOFDSTUK 106.**

„Bismilla-hir-Rahmanir-Rahiem. Le-il-afe qorarasjien, ilafehiem rehla-tas-sjita-e-was-saif, Fal-ja'bodo rabba-hazel baitiel-lazie at-a'mahoem-min-djoe-ien, wa a'manahoem-min-gauf".---

Vertaling:

„In naam van Allah, de Barmhartige, de Genadevolle. Ter bescherming van de Qoraisjieten; ter bescherming op hun zomer- en winterreis. Laten zij derhalve de Heer van dit Huis aanbidden; Die hen van voedsel tegen honger heeft voorzien en bevrijd". -----

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
 لَا تَلْبِسْ كُفْرًا
 اِلٰهًا مَعَ رَبِّكَ
 وَتَعْبُدْ
 فَالْعَبْدُ وَالرَّبُّ هٰذَا النِّبْتُ
 اَلَّذِیْ اَطْعَمْتُمْ مِنْ عَمْرٍ وَاَمْنًا
 مِنْ حَرْبٍ

**5. SURAH "AL-MAA'OEN": (DE AALMOES):
 H. QORAAN, HOOFDSTUK 107**

„Bismilla-hir-Rahmanir-Rahiem. Ara-aj-tallazie jo-kazzebo bid-dien, faza-lekal-lazie jado-oel-jatiem, wala jo-hoeddo ala ta'amil-miskien, fawaij-loel-liel-mosallie-nallaziena hoem an-salate-him sahoe-nallaziena hoem joraa-oen, wa jam-na-oenal-ma'oen." -----

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
 اَوَلَمْ يَكُنْ الَّذِیْ تَكْفُرُ بِاللّٰهِ
 تِلْكَ اَلَّذِیْ يَدْعُوْا بِالْحَمْرِ
 وَلا یَحْضُرُوْنَ الْعَمَلًا
 وَارْتَمَكُوْا
 فَوَالْحَسْبُ لِلشَّمْلِیْنَ
 الَّذِیْنَ هُمْ عَنْ صَلَاةِ رَبِّهِمْ
 سَاهُوْنَ
 الَّذِیْنَ هُمْ عَنْ صَلَاةِ رَبِّهِمْ
 سَاهُوْنَ
 وَیَسْتَعِیْنُ السَّاعِیْنَ

Vertaling:

„In naam van Allah, de Barmhartige, de Genadevolle. Hebt gij hem gezien, die deze godsdienst loochent? Het is degene, die de wees verstoot. Hij wekt anderen niet op de armen te voeden. En wee degenen, die bidden en de gebeden achteloos opzeggen. En zij, die er mee te koop lopen. En zich ervan weerhouden de behoeftigen vriendelijkheid te betonen.” -----

6. SURAH "AL-KAUSAR": (DE OVERVLOED VAN HET GOEDE):

H. QORAAN, HOOFDSTUK 108.

„Bismilla-hit-Rahmanir-Rahiem. Inna a'taina kal-kausar, fasalle le-rabbeka wan-har, inna sja-ne-a-ka howal ab-tar”. -----

يسور الله الرحمن الرحيم
لَقَدْ عَلَّمْنَا الْكَوْثِرَ
سَجْدَةً لِلَّذِينَ يَخْتَارُونَ
بِئْسَ مَا كَانُوا يَكْفُرُونَ

Vertaling:

„In naam van Allah, de Barmhartige, de Genadevolle. Voorwaar, Wij hebben u in overvloed het goede gegeven. Bid daarom tot uw HEER en offer. Voorzeker, uw vijand zal uitsterven”. -----

7. SURAH "AL-KAFIROEN": (DE ONGELOVIGEN):

H. QORAAN, HOOFDSTUK 109.

„Bismilla-hir-Rahmanir-Rahiem. Qoel jaa-ajjo-hal-kafiroen; Laa a'bodo ma ta'bodoen; wala antoem aa-be-doena maa-a'boed; wala ana a'bedoen ma abad-toem; wala antoem aa-be-doena maa a'boed; lakoem dienokoem wali-ja-dien.”

يسور الله الرحمن الرحيم
قُلْ تِلْكَ آيَاتُ الْكُفْرَانِ
لَا تَعْبُدُونَ مَا تَعْبُدُونَ
وَلَا أَنْتُمْ عِبَادٌ لَهُمْ
وَلَا أَنَا عَابِدٌ لَهُمْ
وَلَا أَنْتُمْ عِبَادٌ لَهُمْ
لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ

Vertaling:

„In naam van Allah, de Barmhartige, de Genadevolle. Zeg: O gij ongelovigen. Ik bid niet aan wat gij aanbid. Noch gij bidt aan wat ik aanbid. Noch wil ik aanbidden, wat gij aanbidt. Derhalve voor u uw godsdienst en voor mij mijn godsdienst”. -----

8. SURAH "ANNASR": (DE HULP):
H. QORAAN, HOOFDSTUK 110.

„Bismilla-hirRahmanir-Rahiem. Iza-
djaa-a-nasroellāhe wal-fat-ho; wa ra-
ayatan-naasa jad-goloena fie-die-nil-laa
he af-wa-djan; fa sabbeh be-hamde-
rabbeka wastag-fir-ho, inna-hoe kana
taw-waaba”. -----

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ
وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَنْجُرُونَ لِي فِي
اللَّهِ أَخْوَاجًا
كَتَبْنَا لَهُمْ فِي الْكُتُبِ وَالسُّنْفُونَ مَا أَتَى
كَانَ كُرْأً بَاقًا

Vertaling:

„In naam van Allah, de Barmhartige, de Genadevolle. Als de hulp van Allah en overwinning komt. En tot Gij de mensen groepsgewijze niet binnentreden tot Allah's Godsdienst. Roem dan uw HEER met de Lof, die HEM toekomt en vraag veigiffenis aan HEM, Voorzeker, HIJ is Berouwaanvaardend”

(wordt vervolgd)

VREDE ZIJ MET U ALLEN!!

OPTIMISME IN DE HEILIGE QORAAN.

(door: J.M. DRAGMAN)

Het is deels toe te schrijven aan misverstand, maar meer nog aan verlangen naar een opzettelijk onjuiste voorstelling, dat bepaalde verzen van de Heilige Qoraan, welke bijvoorbeeld de militaire wetten en de strafwetten behandelen, en de onveranderlijkheid van de wet aangaande de voorbeschikking en vergelding, — ook welbekend als "Taqrir" — door naijverige Christelijke missionarissen aangewend zijn als gewaande ondergrond voor hun vitterige opmerkingen over de zedelijkheid adel en de verlossende krachten van Het Boek; een dezer opmerkingen is de suggestie, dat de Islam pessimisme in het leven inprent.

Voor de onbevooroordeelde lezer, die geen zelfzuchtige bijbedoelingen heeft, moet elk vers van de Heilige Qoraan wel de prediker van alle goed blijken te zijn, daar de Qoraan afkomstig is van Hem, Die de bron is van alle goedheid.

Het Boek zelf zegt, dat er in de wereld bepaalde dingen zijn, die schijnbaar slechts maar in wezen goed zijn. Middels de door deze zaken voorgestane leerwijze kan men zich niet alleen onttrekken aan hun nadelige invloeden, maar men kan ze ook omzetten in waarachtige goedheid en heilzaam gebruikt. Ze eist in de eerste plaats van ons, dat wij Allah's bescherming tegen het kwaad van de wereld zoeken, in de volgende woorden:

„Zeg; ik neem mijn toevlucht tot de Heer der dageraad, van het kwaad van wat hij heeft geschapen". (113:1). Het vers kondigt duidelijk en nadrukkelijk aan, dat Allah niets heeft geschapen, dat in wezen slecht is, maar dat Zijn schepping (bezielt of onbezielt — levend of levenloos) voor ons soms om verschillende redenen nadelig kan zijn; in die gevallen zijn wij er meestal zelf de oorzaak van.

Zulk een beschouwing over de schepping is zeker een omwenteling in de religieuze kijk der mensheid. Alle voorafgaande godsdiensten — het Hinduïsme, het Zoroastrianisme, het Buddhisme en het Christendom — hadden eenstemmig hun stempel van schrik aanjagend het idee over kwaad en zonde op de mensheid gedrukt. Door de verklaring van de Qoraan, dat de zonde overwonnen en het kwaad vernietigd, neen, in goedheid omgezet kan worden, werd er dus een dode last van de menselijke ziel afgewenteld.

Dat de pessimistische beschouwingen van de filosofie in de moderne tijd plaats maken voor optimistische, is een sterk bewijs van 's werelds erkenning (hoewel onbewust), dat de Heilige Qoraan de ware gids is, welk feit maar al te duidelijke vervulling is van de grote voorspelling vervat in het vers:

In hu-a-i-la-za-ka-rie, lil-ang-lamien — „Het (de Qoraan) is niets anders dan een herinnering voor het gehele mensdom". (XII:104) ik zal in de vol-

gende regels proberen, de geachte lezers enige grepen uit het onnoemelijk aantal verzen van de Heilige Qoraan aan te bieden, die duidelijk algemeen optimisme inprenten en prediken.

Laten wij helemaal beginnen bij het begin van het Boek. Het begint met de ongeevenaarde zin: Bismi-lahi-r-Rahmani-r-Rahimi. Nooit te voren waren de liefde en de barmhartigheid van de Almachtige God uitgedrukt in zulk een schone en veelzeggende, en toch zo korte en ondubbelzinnige taal. We lezen uit deze zin, om de hulp van Allah te zoeken en het werk te beginnen in de naam van Allah, Die Rahman en Rahim is. Volgens de Arabische taalkundigen betekent Rahman Degene, Die Zijn schepselen met barmhartigheid overstelpt door hen voor elke goede daad tienmaal zoveel te belonen en die hen waardig maakt Zijn barmhartigheid te ontvangen. Het is dus zelfs voor de eenvoudigsten van geest begrijpelijk, dat deze korte zin van slechts vier woorden een praktische bevestiging is van de schone theorie, dat het heelal niets anders is dan een produkt van de grote goedheid van zijn grote Schepper.

Het eerste Hoofdstuk, dat terecht als de kern van de Heilige Qoraan wordt aangeduid, is een openbaring van de Goddelijke goedheid, die in het heelal heerst. Elk van de eerste vier verzen spreekt boekdelen en bevestigt de heerschappij van het goed over het kwaad. Het eerste ervan is: Al-hamd-ol-lilahi-Rabil-a-lamien. „Alle lof is voor Allah, den Heer aller volkeren”. De term „hamd” houdt ook een dankzegging in. De vanzelfsprekende lof en dankzegging tot Allah hebben dus Zijn overstelpende en alles omringende liefde en barmhartigheid voor Zijn schepselen voor ogen. Het Arabisch woord „Rab” is algemeen vertaald als „de Heer”, maar ook „de Handhaver, de Beschermer, de Verzorger, de Voeder, de Ontwikkelaar, Die de dingen door de verschillende graden hunner ontwikkeling tot hun hoogste volmaaktheid brengt.” Kan en mag deze Rab anders worden voorgesteld dan als de Bron van alle goedheid? Men moet niet vergeten, dat dit Rabbuiyyat (Rabb-schap), d.w.z. de voltooiing van de vervolmaking der dingen nooit een einde neemt, maar steeds voortduurt en zal voortduren, zelfs in het Paradijs, zoals de Qoraan de inwoners van de Hemel beschrijft, biddende: „Onze Heer; volmaak voor ons ons licht.” Zo vinden we in dit vers van de Heilige Qoraan, dat de algemene Goddelijke liefde en barmhartigheid voortdurend in de natuur blijven en zullen blijven werken.

(wordt vervolgd)

ISLAM EN CHRISTENDOM (vervolg) (door: G.A. BASHIR H.A.)

WAT ZEGT DE BIJBEL OVER DIT PUNT?

Laten wij even stil staan bij hetgeen de Bijbel over de beloning en Paradijs ons vertelt indien wij ons gedrag zouden verbeteren. Wij lezen:

„Zalig zijn de armen van geest, want hunner is het Koninkrijk der hemelen.

Zalig zijn de zachtmoedigen, want zij zullen het aardrijk beerven.

Zalig zijn de barmhartigen, want hun zal barmhartigheid geschieden.

Zalig zijn de vreedzamen, want zij zullen Gods kinderen genaamd worden.” Math. 5:3,5,7 en 10

„Verblijdt en verheugt u, want uw loon is groot in de hemelen.”

Math. 5:12

„Want ik zeg u, tenzij uwe gerechtigheid overvloediger zij dan der Schriftgeleerden en der Farizeers, dat gij in het koninkrijk der hemelen geenszins zult ingaan.” Math. 5:20

„Hebt acht dat gij uwe aalmoes niet doet voor de menschen, om van hen gezien te worden; anders hebt gij geen loon bij uwen Vader die in de hemelen is.

. . . opdat uwe aalmoes in 't verborgene zij; en uw Vader die in 't verborgen ziet, die zal u in 't openbaar vergelden.” Math. 6:1 en 4

„Indien dan gij die boos zijt weet uwen kinderen goede gaven te geven, hoeveel te meer zal uw Vader die in de hemelen is goede gaven geven diegenen die ze van hem bidden.” Math. 7:11

„Niet een iegelijk, die tot mij zegt: Heere, Heere, zal ingaan in het Koninkrijk der hemelen, maar die daar doet de wil mijns Vaders die in hemelen is.” Math. 7:21

„En een iegelijk, die deze mijne woorden hoort, en dezelve niet doet, die zal bij eenen dwazen vergeleken worden die zijn huis op het zand gebouwd heeft.” Math. 7:26

„En zo wie zal verlaten hebben huizen, of broeders of vader of moeder of vrouw of kinderen of akkers om mijns naam wille, die zal honderdvoud ontvangen, en het eeuwige leven beerven.” Math. 19:29

„Want wie het leven wil liefhebben en goede dagen zien, die stille zijne tong van het kwaad en zijne lippen dat ze geen bedrog spreken. Die wijke af van het kwade en doe het goede; die zoeken vrede en jage dezelve na.

Want de oogen des Heeren zijn over de rechtvaardigen en zijne ooren tot hun gebed; maar het aangezicht des Heeren is tegen degenen, die kwaad doen.” 1 Petr. 3:10-12

Als iemand deze aanhaling met aandacht leest, kan hij niet zeggen, dat het Nieuwe Testament geen beloning voor goed gedrag in vooruitzicht zou stellen.

GOD ALS VADER

Waarom wordt God in de Qoraan niet als Vader voorgesteld?

Qoraan dit niet gedaan heeft is, dat het begrip Vader niet voldoende is om de juiste verhouding tussen God en de mens tot uitdrukking te brengen. Het was goed voor hen, die nog niet in staat waren de geestelijke taal goed te begrijpen, op deze wijze iets bij te brengen. Maar voor de volwassen mensen is dit niet meer nodig. Zij kunnen begrijpen, wat Gods verhouding is tot de mens. Als Schepper en Onderhouder van de wereld kunnen wij best begrijpen welke plaats Hij dient in te nemen in ons leven.

Een vader heeft niet dezelfde verbinding en voorziet niet in dezelfde behoeften als God, de Schepper.

Er bestaat wel een verband van liefde tussen de kinderen en hun vader, maar dit is niet zo intiem en innig als tussen God en mens het geval kan zijn. Volgens ons zou het begrip moeder beter op zijn plaats zijn dan vader. Omdat het de moeder is, die voor het kind zorgt, voor diens geboorte. Zij neemt het mee, waar zij ook gaat en voedt het kind gedurende negen maanden en ook na de geboorte. Dus het innigste contact bestaat tussen moeder en haar kind. Dit is dan ook de reden, dat de Qoraan God niet als vader noemt, maar Rabb — de Schepper en Onderhouder. Hij scheidt ons niet alleen, doch brengt ons op en zorgt, dat alles wat voor de ontwikkeling — zowel van het lichaam als van de ziel — nodig is, aanwezig blijft.

Hij is Rahman en Rahiem, d.w.z. dat Hij in onze behoeften voorziet zonder dat wij Hem hierom vragen.

Hij is niet alleen de Schepper, die ons in het leven heeft geroepen en in onze behoeften heeft voorzien, doch Hij is tevens onze Meester in Wiens handen ons leven ligt. Dit betekent, dat Hij geen tyran is, die over ons wil regeren of dat Hij, na ons eenmaal in het leven geroepen te hebben, zich van ons zou hebben afgewend; in geen geval! Hij is Meester van de dag des oordeels. In Zijn handen ligt onze toekomst. Hij zal ons leven regelen zoals het Hem behaagt. Hij zal ons vergeven en ons leven verbeteren. Niemand zal Hem tot verantwoording roepen, waarom Hij Zijn dienaar vergeeft! Hij is Vergevensgezind genadig. Zijn Barmhartigheid omvat hemelen en aarde.

Dit is de Schepper tot wie de Qoraan ons roept. En als men zich dit even realiseert, dan kan men niets anders doen, dan zich buigen voor Hem, in alle eerbied en ootmoed en vanuit de diepste van zijn hart uitroepen:

„U alleen aanbidden wij en U alleen smeken wij om hulp.”

La ilaha illallah: er is geen object van liefde en verlangen buiten Allah en daarom zijn onze gebeden en offeranden, ons leven en sterven gewijd aan de Heer der Werelden.

Hierdoor ontstaat een innigste verbondenheid met God aan wie wij ons bestaan te danken hebben. Er is geen ander begrip, dat deze verhouding kan weergeven.

Heeft men dit stadium bereikt, dan blijft voor de mens geen angst of vrees meer; geen wet of voorschrift en ook geen oordeel. Want hij heeft zichzelf verloren in de bron des levens en heeft zich verenigd met zijn eeuwige liefde. Daarom zegt de Qoraan:

„Doet wat gij wilt, God heeft u vergeven.”

Dit wil niet zeggen, dat deze mensen alles wat hun dierlijke instincten zouden

voorstellen, zonder gewetensbezwaar mochten volgen. Integendeel, dit betekent dat deze mensen geestelijk zo ontwikkeld waren, dat zij niets anders zouden willen doen, dan wat Gods welgevallig is. Dus zij zouden niet uit vrees voor de hel of uit verlangen naar een beter leven in het Paradijs iets vermijden of doen. Al hun doen en laten is alleen gewijd aan Allah, de Heer, Schepper en Onderhouder der werelden.

**DE QORAAN SPREEKT NIET OVER EEN RECHTVAARDIGE GOD,
MAAR OVER GOD, DIE BARMHARTIG, GENADIG
EN VERGEVENSGEZIND IS.**

Het centrale punt, dat wij in de Qoraan overal tegenkomen is niet het Rechtvaardige Oordeel of God als Rechter, doch Gods Barmhartigheid, Genade en Vergevingsgezindheid.

Als wij de Qoraan lezen, dan vinden wij ongetwijfeld, dat hij ons op allerlei wijze leert, dat wij ons doel voor ogen moeten houden en indien wij dit niet doen, dan moeten wij zelf de gevolgen ervan ondergaan. Maar hij laat ons niet ontmoedigd worden en telkens weer, vertelt hij ons, dat wij ons best moeten doen om de goddelijke leiding goed te volgen, maar indien wij er niet in slagen, dan moeten wij toch niet opgeven. Hij zegt tevens, dat het niet de hoeveelheid der goede werken is, die telt, maar het voornemen en en onze intentie, die aan de daden ten grondslag liggen. Hij zegt ook, dat God geen ziel belast boven haar vermogen. Het nodige om het doel van ons leven te bereiken ligt in ieders bereik. Hij legt er de nadruk op, dat als wij iets niet kunnen bereiken, terwijl wij dat wel willen, de genadevolle God dit ons zal vergeven. Want Zijn Barmhartigheid omvat alle dingen.

Laten wij onderzoeken wat de Qoraan hierover zegt:

113 hoofdstukken van de Qoraan beginnen met de woorden:

Bismillahir-Rahmanir-Rahim

In de naam van Allah, de Barmhartige, de Genadige.

D.w.z. dat de openbaring van de Qoraan het gevolg is van Gods Barmhartigheid en Genade. Hij zorgt zowel voor ons lichaam als voor onze geest. Zoals hij het levengvend licht en water heeft geschapen, heeft hij tevens het geestelijke licht en water geschapen om in onze geestelijke behoeften te voorzien.

Dan lezen wij op talrijke plaatsen over Gods Barmhartigheid, Genade en Vergevingsgezindheid. Als voorbeeld halen wij enkele verzen aan:

„De Barmhartige heeft de Qoraan onderwezen.”

„Voorzeker, mijn Heer is Barmhartig, Liefdevol.” 11:90

„Uw God is een enige God; er is geen God dan Hij; de Barmhartige, de Genadige.” 2:163

„Maar als zij ophouden, dan is Allah zeker Vergevingsgezind, Genadig.” 2:192

„Aan Allah behoort al hetgeen in de hemelen en al hetgeen op de aarde is; Hij vergeeft wie Hij wil en Hij straft wie Hij wil en Allah is Vergevensgezind, Genadig.” 3:130

„En gehoorzaamt Allah en de Boodschapper, zodat u barmhartigheid moge worden betoond.” 3:133

„Wie kwaad doet of zijn ziel onrecht aandoet, en daarna Allah om vergiffenis vraagt, zal Allah vinden, Vergevensgezind, Genadig.” 4:111

„Wanneer degenen, die in Onze tekenen geloven tot u komen, zeg dan: Vrede zij u; uw Heer heeft Barmhartigheid op zich genomen, dus wie uwer in onwetnedheid kwaad doet en dan berouw heeft, en zich verbetert (voor hem) is Hij Vergevensgezind, Genadig.” 6:55

„De straf zal ik opleggen aan wie Ik wil, maar Mijn Barmhartigheid omvat alle dingen.” 7:157

„Zoekt vergiffenis van uw Heer en bekeert u tot Hem; voorwaar mijn Heer is Genadig, Liefderijk.” 11:90

„Als gij de gunsten van uw Heer zoudt willen opsommen, dit zult gij stellig niet kunnen doen. Voorzeker Allah is Vergevensgezind, Genadig.” 16:19

„Uw Heer is Vergevensgezinds, Barmhartig.” 18:59

„Voorwaar, Allah is Liefderijk, Genadig voor de mensen.” 22:66

„En bid: Mijn Heer vergeef mij en wees mij Barmhartig, want Gij zijt de Barmhartige der barmhartigen.” 23:119

„Verkondig: O, mijn dienaren, die tegen uzelf buitensporig zijt geweest, weest niet wanhopig aan Allahs Barmhartigheid; voorzeker Allah kan alle zonde vergeven, want Hij is Vergevensgezind, Genadig.”

Al deze verzen tonen aan, dat de Qoraan leert, dat men nooit en te nimmer wanhopig mag zijn. Onze plicht is, dat wij met hart en ziel streven naar ons levensdoel en indien wij toch struikelen, dan moeten wij opnieuw opstaan en onze weg vervolgen. Wij mogen nooit denken, dat wij door onze wandaden toch verloren zouden zijn gegaan en daarom moeten wij ons lot aanvaarden. De Qoraan geeft de mens de hoop, dat hij in geen geval verloren kan gaan. Er is geen zonde, die niet vergeven kan worden. De Schepper, die ons in het leven heeft geroepen is een Barmhartige en Vergevensgezinde God. Wij moeten ons tot Hem wenden en dit kunnen wij op elk ogenblik van ons leven doen. Er is geen eeuwige verdoemenis en geen eeuwige hel waarin de mensen zullen branden. De hel is een genezingsoord, waar onze ziekten zullen worden genezen en na dit genezingsproces te hebben meegemaakt, zullen wij hersteld van alle ziekten, naar God terugkeren. Dit proces zal niet aangenaam zijn en toch een middel, waardoor wij uit de eeuwige verdoemenis zullen geraken. Het is daarom uiterst belangrijk dat wij proberen om onze gezondheid te bewaren en ogen te behouden, die wij hebben gekregen om er Gods Heerlijkheid mee te aanschouwen. De Qoraan verwerpt het idee, dat wij beladen met zonden op de wereld zouden komen, die ons zouden kunnen belemmeren om onze weg naar God te vinden.

Hij verklaart ondubbelzinnig, dat niemand de last van een ander kan dragen.

Dus de kinderen dragen geen zonde van hun voorouders. Als wij voor de zonde van een ander de eeuwige hel of verdoemenis zouden moeten ondergaan, dan zou dit geen Liefde, geen Barmhartigheid, geen Genade en zelfs geen Rechtvaardigheid betekenen. Een God, die mij wegens de zonde van de „eerste mens” zou straffen, kan ik niet belijden; ik kan in Hem niet geloven en Hem ook niet vereren. Maar ik geloof in een God, Die roept:

„Wees niet wanhopig voor Allahs Barmhartigheid.”

En daarom belijd ik Hem en vereer ik Hem en roep ik uit:

„Lof zij Allah, de Schepper en Onderhouder der Werelden.”

„ISLAM EN CHRISTENDOM”

In Al-fariq van juni hebben wij enkele aanhalingen uit het boek „Islam en Christendom” opgenomen. In dit nummer willen wij er nog enkele passages van aanhalen.

1. Naast het Jodendom en het Christendom – zelfs naast het heidensch geloof van Zoroaster – moet de godsdienst der Arabieren op hem (Mohammad) een indruk van onbeduidendheid hebben gemaakt. Plaatselijke godheden met geringe macht, binnen eigen grenzen beperkt, – een schaduwachtige godheid, Allah, die soms scheen te verbleeken naast de mindere

godheden, en dan weer de eenige hoogste werkelijkheid scheen te zijn; maar niets zekers, geen openbaring, geen profeet. Toch had hij genoeg gezien van Joden en Christenen, om te weten, hoe veel gelukkiger hun lot was. En beide, Joden en Christenen, hadden den grooten voorsprong van geleerdheid, ze waren „Volken van het Boek”. Immers het rijk van „Roem” (Byzantium) was trouw aan het Evangelie, en de Joden aan de Wet. Zelfs Abessinie was aan het Evangelie onderworpen.

Waarom had elk volk, behalve het zijne, een boek, en een eigen profeet en leider; de Joden Moesa (Mozes) en de Nazareners Isa (Jezus)? Zelfs de Perzen hadden hun profeet; Zoroaster, en hun boek: de Zend-Avesta. Daarin lag zeker de hopeloze onbeduidendheid van zijn volk en het geluk van de overige wereld. (Hij kon niet verder noordelijker zien dan Constantinopel, en meer naar het Oosten dan Perzie.)

En zie! Jood en Christen aanbidden Allah en zeggen, dat Hij Een is, en er geen God is buiten Hem. Zoo is het geopenbaard aan den profeet Mozes in de Wet en aan den profeet Jezus in het Evangelie. Waarlijk het moet wel zoo zijn. En zij zeggen, dat er een oordeelsdag komt, een toekennen van eeuwige belooning en straf, een paradijs en een hel en dat de ongelovigen naar die hel gaan.

Het moet zeker waar zijn! Zijn er onder ons niet, ook Waraka, mijn oom, die zoeken terug te keren tot het geloof in den een oppersten Allah? Hoorde ik zelf in mijn jeugd niet den bezielde priester, den Christenbisschop van Nadjran, Kuss-ibn-Saada, gezeten op een rooden kameel op de jaarmarkt van Oekaz, als in geestvervoering prediken?

Tot op dezen dag heb ik dien man en zijne boodschap niet vergeten. Daarom belijd ik ook en getuig:

„La ilaha illallah! Er is geen God dan Allah”.

En dan ook: „Mohammador Rasoellolah”. Mohammad is Allah's gezant! Waarom niet?

Waarom Mohammad, Allah's gezant niet?

Deze gedachte, eens in zijn geest opgekomen, moest telkens weerkomen, en met telkens grooter kracht”. (p. 23-24)

De schrijver van deze woorden heeft het te simplistisch gesteld. Hij probeert ons te vertellen hoe Mohammad kwam aan de gedachte om als profeet van God op te treden! Maar indien dit wel het geval zou zijn, dat Mohammad, de profeet van God, het geloof in God en in het hiernamaals door horen zeggen had verworven en in navolging van de profeten der oudheid zich als boodschapper van God zou hebben bekend gemaakt, waar kwam dan de zekerheid vandaan, die wij door de gehele prediking van de profeet van de Islam duidelijk waarnemen? Deze zekerheid kan men niet bezitten indien men de ware werkelijkheid niet ten volle beleefd heeft. Wij hebben geen voorbeelden van dergelijke zekerheid van geloof. De Joden en Christenen in de tijd van Mohammad bezaten die ook niet.

(wordt vervolgd)

DE DOOD VAN DE PROFEET

Na zijn terugkeer naar Medina werd Mohammed ziek. Toen hij in de maand safar 's nachts met een vriend over de begraafplaats liep, riep hij uit: 'O, volk der graven, binnenkort zal de morgenschemering zich vriendelijker boven u verheffen dan boven de levenden, want schisma's en meningsverschillen zullen ontstaan als de donkere uren van de nacht'.

Ondanks zijn ziekte begaf hij zich toch naar de moskee om er te bidden en te prediken. De laatste dagen van zijn leven verergerde zijn toestand echter zozeer, dat hij zijn huis niet meer kon verlaten en volledig rust moest houden. Hij vroeg vergiffenis aan degenen die hij leed had moeten berokkenen, betaalde een man een schuld van drie dinar (die hij had geleend om aalmoezen te kunnen geven) en bepaalde dat zijn bezittingen onder de armen moesten worden verdeeld. Zijn lievelingsdochter Fatima omarmde hij met de opmerking dat ze niet lang van elkaar gescheiden zouden zijn. (Inderdaad stierf ze zes maanden later.) Op 8 juni 632 bezocht Mohammed nog eenmaal, met zijn laatste krachten maar volkomen rustig, heel vroeg in de morgen de moskee. Daarna trok hij zich in het huis van zijn vrouw Eisja terug. Op dit zelfde moment kregen zijn familieleden een visioen. Een engelschaar vloog het vertrek binnen en verspreidde een wonderbaarlijk licht; uit hun midden trad de engel des doods naar voren, die de profeet om toestemming vroeg zijn ziel van hem weg te nemen. Mohammed antwoordde: 'O, dood, doe wat je bevolen is.' Vervolgens legde hij zijn hoofd in de schoot van Eisja en riep: 'De Vriend, de Hoogste, uit het paradijs.....!'

Toen stierf hij. Zijn getrouwen gingen de een na de ander langs zijn stoffelijk overschot om afscheid van hem te nemen. Sindsdien herhaalt elke moslim die het graf van Mohammed in Medina bezoekt, de woorden waarmee diens vrienden hem vlak na zijn dood aanspraken: 'Vrede zij u, o, afgezant Gods. We getuigen dat je de boodschap goed hebt overgebracht en dat je de weg des Heren hebt gevolgd tot Hij zijn religie vervolmaakt en voltooid had.' Op de plaats waar hij de geest had gegeven, werd Mohammed drie nachten later begraven. Het graf bevindt zich tegenwoordig binnen de moskee waar hij altijd predikte, doordat deze in latere jaren zo ver werd uitgebouwd, dat Eisja's huis ervoor moest worden afgebroken. Met zijn witmarmeren zuilen en roze pilaren is het een bouwwerk van overweldigende schoonheid. Het graf zelf is omringd door een hekwerk van smeedijzer en koper met daarin telkens herhaald de tekst van de geloofsbelijdenis: 'Er is geen God dan Allah, en Mohammed is zijn profeet.'

Uit: 'De Groten van alle tijden'.

DE KENMERKENDE KARAKTERTREKKEN VAN DE HEILIGE PROFEET ALS HERVORMER (V)

Uit: „Muhammad de Profeet”

(door: J.M. DRAGMAN)

„En Wij hebben u slechts als ene Barmhartigheid voor al de Natien gezonden: (De Heilige Qoraan), (XXI:107).

De laatste en grootste onderscheiding, die de Profeet geniet, is het feit, dat hij de grondslag van een universele vrede legde. Hij leerde niet alleen, hoe een individu vreedzaam met een ander kon leven, maar ook hoe verschillende families en stammen van het menselijk geslacht in vrede en harmonie met elkaar konden leven, en wat het beste is en wat niemand ter wereld ooit beproefd had, hoe vrede onder de wedijverende godsdiensten der wereld gesticht kon worden. Ofschoon hij, zoals erkend wordt, de grootste van het mensdom was, beschouwde hij zich zelf toch eenvoudig als een gewoon lid van het mensdom in het algemeen: „Waarlijk, ik ben een mens als gij zelf. Man en vrouw, meester en knecht, koning en onderdaan, allen hebben hun wederzijdse rechten. Deze gelijkheid tussen de mensen onderling vormde niet alleen een onderwerp voor een preek met lippen, maar werd in het dagelijkse leven ook nauw gezet in acht genomen. In de dagelijkse gebeden, vijfmaals daags, staan de koning en de plattelanderschouder aan schouder voor hun gemeenschappelijke Heer in den Hoogen. Een slaaf moet de zelfde burgerrechten genieten als een man van hoge geboorte, hetgeen aangetoond werd door Zaid, om een vrijgemaakte slaaf van de Profeet, hetgeen aangetoond werd door Zaid, om een vrijgemaakte slaaf van de Profeet, het bevel over de trotse Quraisjieten te laten voeren. Wat nationale en stamgelijkheid betreft, leert hij, dat de verscheidenheid van stammen en nationaliteiten niet bedoeld was om aan de een de voorkeur te geven boven de ander. Dat was eenvoudig een middel van identificatie. Hij leerde, dat nationaliteit geen criterium van grootheid was: „Waarlijk, de aanzienlijkste onder u is hij, die de deugdzaamste is. Maar bovenal bracht hij een verzoening teweeg tussen de twistende godsdiensten der wereld, door het als een fundamenteel geloofsartikel voor een Moslim vast te stellen, zowel in alle profeten der wereld te geloven, naar welk volk zij ook gezonden waren, als in hemzelf. Hij leerde – en nooit te voren was de waarheid door welke profeet ook tot uitdrukking gekomen – dat er op het aardoppervlak geen natie is, of ze heeft haar eigen Goddelijke Boodschapper gehad. Geloofsbelijdenis in alle godsdienstige hervormers, die van tijd tot tijd verwekt waren, is inderdaad het enige beginsel, dat een gemeenschappelijke grond van ontmoeting kan vormen voor de verschillende godsdienststelsels der wereld.

(Wordt vervolgd.)